

V.

Uw kracht, o leven, in het bloed gerezen,
Laat ons versmachten voor uw vluchtend wezen:
Ik heb met leed mijn dorst naar u geboet,
En kan van u te minnen niet genezen.

VI.

In menig ding vond zij een klein vertier,
Het huis scheen als bezielde van haar bestier;
Wat jeugd kwam door haar oude trekken schijnen,
Wanneer zij zong of speelde op 't klavier!

VII.

Een geur waait over van onzichtbaar land;
Ik heb u nooit gekend, maar 't ijl verband
Des bloeds schenkt mij een eindeloos vermoeden,
Wanneer uw beeld mij aanziet van den wand.
